

حەقیقەتی (لا إله إلا الله)

پێگە، فەزلی، شیکردنەوهی زمانەوانیانە، پایەکانی، مەرجهکانی، واکا و داخواییهکانی، چ کاتیکی سوودی دەبییت بۆ بیژەرەکهی و چ کاتیکی نایبییت

دانانی

زانای بەرپێز

صالح بن فوزان بن عبد الله الفوزان

ئەندامی دەستە ی گەرەزانایان لە عەرەبستانی سعودیە
(خودا بیپاریزیت)

وەرگیڕانی

خدرنەژاد کوردستانی

(خودا لێی خوش بییت)

لە بلاوکراوەکانی پێگە ی دەنگی ئیسلام

www.dangiislam.org

سالی ۱۴۳۲ ی کۆچی

پیشه‌کیی وەرگیر

سوپاس و ستایش بۆ خودای په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کان، سه‌لاوات برژی
به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر و یاوه‌ران و شوینکه‌وتووان و یارانیاں تا رۆژی دواپی.

ئه‌م نامیلکه‌یه که باسی حه‌قیقه‌تی وته‌ی (لا إله إلا الله) یه و به‌پیزترین و
مه‌زنترین بابه‌ته؛ ووتاریکی زانای به‌رپیز شیخ: (ساله‌ح بن فه‌وزان بن عه‌بدوللا
ئه‌لفه‌وزان) ه (خودا بیپاریزیت)، که له ژماره: ۱۳ ی گوڤاری (البحوث
الإسلامیة) دا بلاوکراوه‌ته‌وه، به‌نده‌ش وهرمگرتوووه و وهرمگیپراوه‌ته‌سه‌ر زمانی
کوردی، دلنیاشم که سوودی ده‌بیته بۆ خوینه‌ری به‌رپیز، مه‌گه‌ر پاچقه‌که‌ی به‌نده
که موکوپیی تیدابیت، به‌لام به‌نده‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م لیده‌وه‌شیته‌وه، که ئه‌ویش
ته‌نها له فه‌زل و کۆمه‌کی خوداوه‌یه.

جگه له پاچقه‌کردنه‌که؛ فه‌رمووده‌کانیم ده‌ره‌یناوه و برپاری تا‌قه‌سواری
مه‌یدانی فه‌رمووده‌ناسیی سه‌رده‌م (شیخ ئه‌لبانی) (په‌حمه‌تی خودای لبیت)
له‌سه‌ریانم خسته‌وه‌ته‌پوو، بۆدلنیاپی له پله‌ی فه‌رمووده‌کان، دیاره ئه‌مه‌جگه له
فه‌رمووده‌کانی سه‌حیحی بوخاری و موسلیم که برپاری هه‌موو موسولمانانی
له‌سه‌ره، هه‌ردوو پیتی (ف ژ) بریتین له‌کورتکراوه‌ی (فه‌رمووده‌ی ژماره)، بۆ
نموونه: ف ژ: (۱۳۵)، واته فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۳۵) له سه‌رچاوه‌ی ناوبراودا.

له خودا داواکارم که بمانگیپیت له‌و به‌ندانه‌ی که حه‌قیقه‌تی وته‌ی (لا إله إلا
الله) تییاندا په‌نگ ده‌داته‌وه و له‌سه‌ریشی ده‌مرن.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وآله وصحبه أجمعین . . والحمد لله رب العالمین

وهرگیر

خدرنه‌ژاد کوردستانی

(خودا لپی خوش بیته)

پیشه کی

الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه، وكل من اتبعه وتمسك بسنته إلى يوم الدين . . أما بعد:

خودای گه وره فه رمانی پیداوین به زیکر و یادی خوی و ستایشی زیکرکارانیسی کردوو و به لینی پاداشتی مه زنیسی پیداون، فه رمانی داوه به زیگری به شیوهیه کی گشتی و پاش لیبونه وه له په رستشه کانیش به تایبه تی.

خودای گه وره فه رموویه تی: {فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ} [سورة النساء: ۱۰۳]، واته: "هر که له نویژ بوونه وه یادی خودا بکن، به پاوه ستان و به دانیشتن و به پاکشواویشه وه - واته له گشت بارودوخیکتاندا"، هه روه ها فه رموویه تی: {فَإِذَا قُضِيَتِ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا} [سورة البقرة: ۲۰۰]، واته: "هر که له په رستشه کانتان لیبونه وه؛ یادی خودا بکن وهک چۆن - له سه رده می نه فامیدا - یادی باب و باپیرانتان ده کرد و - به لکوو - له وهش زۆرترا، له وه تایبه تتریش له کاتی به جیگه یاندنی ریوشوینی چه جدا، وهک فه رموویه تی: {فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ} [سورة البقرة: ۱۹۸]، واته: "هر که له عه ره فات هاتنه خواری؛ له لای (المشعر الحرام) یادی خودا بکن"، هه روه ها ده فه رمویتی: {وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ} [سورة الحج: ۲۸]، واته: "وه یادی خودا بکن له چه ند پوژیکی دیاریکراودا له سه ر ئه و ئاژه لانه ی که خودا پیی به خشیون"، هه روه ها فه رموویه تی: {وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ} [سورة البقرة: ۲۰۳]، واته: "وه زیگری خودا بکن له چه ند پوژیکی که مدا - مه به ست سی پوژه که ی پاش جه ژنی قوربانه که پییان ده وتریت (پوژه کانی ته شریق) -".

وه پيغه مبهەر (ﷺ) فەرموویه تی: «أَيَّامُ التَّشْرِيقِ أَيَّامُ أَكْلِ وَشَرَبٍ وَذِكْرِ اللَّهِ»^(۱) ،
 واته: "پۆژه کانی ته شریق پۆژی خواردن و نوشین و یادی خودان".
 وه خودای گه وره فەرموویه تی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا *
 وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا} [سورة الأحزاب: ۴۱ - ۴۰]، واته: "ئه ی ئه وانهی که ئیمانتان
 هیناوه یادی خودا زۆر بکه ن * و به یانی و ئیواره به پاکی پابگرن - به وهی که
 بلین: سبحان الله وبحمده -". جا له بهر ئه وهی که باشتترین زیکر بریتیه له: لا
 إله إلا الله وحده لا شريك له = هیچ خودایه کی راسته قینه نییه جگه له ئه لالا به
 تاک و ته نها و هیچ هاوه لیکی نییه، وه ک پیغه مبهەر (ﷺ) فەرموویه تی: «خیر
 الدعاء دعاء عرفة، وخیر ما قلت أنا والنبيون من قبلي: لا إله إلا الله وحده لا شريك له،
 له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير»^(۲)، واته: "باشترین لاله لاله ی پۆژی
 عه ره فهیه و، باشتترین وته ش که من و پیغه مبه رانی پیش منیش گوتوو مانه؛
 بریتیه له: لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء
 قدير = هیچ خودایه کی راسته قینه نییه؛ جگه له ئه لالا به ته نها و هیچ هاوه لیکی
 نییه، مولک هر هی ئه وه و سوپاسیش هر بۆ ئه و، وه به سه ر هه موو
 شتیکی شدا توانایه؛" له بهر ئه وهی که ئه م وته شکۆداره (لا إله إلا الله) ئه م پله
 بلنده ی له نیوان زیکره کانی دیکه دا هه یه و، ئه حکامگه لیکی پیوه به نده و،
 مه رجگه لیکی هه یه و، خاوه نی واتا و داخوازییه و، هر ته نها وته یه کی پووت
 نییه که به زمان بگوتریت و بپریتته وه، له بهر ئه مانه هه مووی، پیم باش بوو که
 بابه تی ئه م وتاره کورته م سه باره ت به و وته مه زنه بیّت، له خودای گه وره
 داواکارم؛ له گه ل ئیوه دا بمانگیپریت به هوگرانی ئه م وته یه، ئه وانهی ده سته بندن
 پیوه ی و به واتاکه ی شاره زان، ئه وانهی که جیبه جیکاری داخوازییه کانین به
 ئاشکرا و به په نهان.

(۱) له گێرانه وهی موسلیم، فەرمووده ی ژماره: (۱۱۴۱).

(۲) له گێرانه وهی: تیرمیزی، شیخ ئه لبانیس به حه سه نی داناوه، بروانه: (صحیح سنن الترمذی)

فەرمووده ی ژماره: (۳۵۸۵).

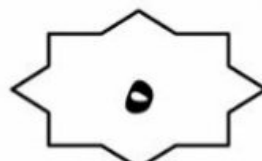
باسه کهم دهربارهی ئەم وتەیه لە چوارچێوهی ئەم خالانەیی خوارەوه دا
دەبیّت:

پێگەیی (لا إله إلا الله) لە ژياندا، فەزلی، شیکردنەوهی زمانەوانییانەیی،
پایەکانی، مەرجهکانی، واتای، داخووزییهکانی و ئایا چ کاتیک وتنی سوودی
دەبیّت بۆ مروف و چ کاتیکیش سوودی نابیت . . جا پشت بەخودای گەوره
دەلیم:

پێگەیی وتەیی (لا إله إلا الله):

ئەم وتەیه موسولمانان لە بانگ و قامەت و وتار و گفتوگۆکانیاندا
پایەگەیهنن، ئەم وتەیه؛ زهوی و ئاسمانی پێ بەنده، هۆکاری بوونی ئافراوه دی
ژمارەیان هەرچەنده، هەر بۆ ئەمەش خودای گەوره؛ پیغەمبەرانى ناردوو و،
پەرتووکی دابەزاندوو و، شەریعەتی پازاندوو، تەرازووش؛ هەر بەم مەبەستە
هەلنراون، کارنامەش وا دانراون، بازاپی بەهەشت و دۆزەخ؛ هەر لەبەر ئەو
پێکخراون، ئافراوانیش هەر بەم چەشنە بوون بە دوو پێر: ئیماندارى گەنجینه
زێر؛ بیباوه‌ری بیهوشی گیر، ئەم وتەیه؛ بناوانی ئافراندن و گشت کاریکه و
پێوه‌ری پاداشت و سزای گشت سەردار و هەژاریکه، ئەو حەقەیه؛ ئافراوانی لە
پیناودا ئافرینراوه، پرسیار و لیپرسینه‌وه‌ش لەسەر ئەم و مافەکانی دانراوه،
پاداشت و سزای بەنده‌کان؛ بەم پێرەوه پێکخراوه، قیبلە بۆ ئەم هەلنراوه و،
دین لەسەر ئەم دامەزراوه، شمشیری جیهادیش تەنها بۆ مافی ئەم پراکیشراوه،
مافی خودا لەسەر بەنده‌کان سەرجه‌مه، وتەیی چوونه ناو ئیسلامە بە دلمەندی
نەک بە گەمه، کلیلی مالى ئاشتییه، که بههشتی پاک له خەمه، ئەوه‌ل و
ئاخری خەلکی؛ بەرپرسن لە ماک و چه‌مکی، هیچ بەنده‌یه‌ک تیناپه‌ری تا دوو
پرسیاری لێ ده‌کری: چیتان ده‌په‌رست، وه‌لامی پیغەمبەران‌تان به چی دایه‌وه؟
جا وه‌لامی یه‌که‌میان؛ بریتییه له به‌جیگەیان‌دنی داخووزییه‌کانی (لا إله إلا الله) له:
شارەزایی و برپوای د‌ل و کردەوه، دووهمیشیان: به‌دیه‌ینانی داخووزییه‌کانی (محمد
رسول الله) له: شارەزایی و پێرەوی لێ و ملکه‌چی بۆی^(۲).

(۲) برپوانه: (زاد المعاد لابن القيم: [۲۱۱]).

ئەم وتەيە، جوئكەرەوہى نئوان كوفر و ئيسلامه و، وتەى تەقوا و قولپى
 ھەرەقايمە، ئەو وتەيە كە پئغەمبەر ئىبراھىم كردى بە: {كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ} [سورة الزخرف: ۲۸]، واتە: "وتەيەكى مانگار لە نئو نەوہكەيدا، بە
 ئومئدى ئەوہى بگەرئەوہ سەرى"، ئەمە ئەو وتەيە؛ كە خودا بۆ خۆى شاھئدى
 پئداوہ و لە ئافراوہكانئشى فرئشئەكان و زانايانئش ئەم شاھئدئىيەيان پئداوہ،
 خوداى گەورە فەرمووئەتى: {شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
 بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} [سورة آل عمران: ۱۸]، واتە: "خودا شاھئدى
 دەدات، ھەرورەھا فرئشئەكان و زانايانئش؛ كە ھئچ خوداىەك جگە لە ئەو نئىيە و
 خوداىەكى دادپەرورە، ھئچ خوداىەك جگە لەو نئىيە و خوداىەكى گەورە و
 كاربەجئئە" (۴)، ئەم وتەيە؛ وتەى پاكنيازى (ئئخلاس) و شاھئدئى پاستى و
 بانگەوازى حەق و پاكانەيە لە شئرك، ھەر لەبەر ئەمئش ئافراوہكان ئافرئئراون،
 ھەرورەك خوداى گەورە فەرمووئەتى: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} [سورة
 الذاريات: ۵۶]، واتە: "جنۆكە و مرؤقم تەنھا بۆ پەرستئم نەبئت بۆ ھئچى دئكەم
 نەئافرانءون"، پئغەمبەرئئش ھەر بەم بۆنەيەوہ نئردراون و، پەرتوووكەكانئش
 ھەر لەبەر ئەمە دابەزئئراون، ھەرورەك دەفەرموئت: {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ
 رَسُولٍ إِلَّا نُوْحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} [سورة الأنبياء: ۲۵]، واتە: "پئش تۆئش
 ھەر پئغەمبەرئكمان نارءبئت؛ وەحئمان بۆ كردووہ كە: ھئچ خوداىەك جگە لە
 من نئىيە، جا ھەر من بپەرستن"، ھەرورەھا فەرمووئەتى: {يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ
 مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ} [سورة النحل: ۲]،
 واتە: "فرئشتان دەنئرئتە خوارئى بە وەحئ، لە فەرمانئى خۆى بۆ سەر ھەر
 كەسئك خۆى بئەوئت لە بەندەكانئ؛ كە خەلك بترسئئن، بەوہى كە ھئچ
 خوداىەك نئىيە بئجگە لە من، جا لئم بترسن".

ئئبن عوئەئنە دەفەرموئت: "خودا ھئچ نئعمەتئكى نەداوہ بە بەندەكانئ كە لە
 پئناساندنى (لا إله إلا الله) گەرەتر بئت، وە (لا إله إلا الله) بۆ خەلكئ بەھەشت

(۴) بڕوانە: (مجموعۃ التوحید: [۱۰۵، ۱۶۷]).

وهك ئاوى سارد وایه بۆ خەلکی دۇنيا" (۵)، ئەوھى بىلّیت مال و خوینی پاریزراو دەبیّت، ھەرکەسیکیش نکوولیی بکات ئەوھ مال و خوینی فیرویه، لە فەرموودەى سەحیددا ھاتووھ کە پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: «من قال : لا إله إلا الله ، وکفر بما یعبد من دون الله حرم ماله ودمه وحسابه على الله» (۱)، واتە: " ھەرکى بلیت (لا إله إلا الله) و بیباوهر بیّت بە ھەرچیھک کە جگە لە خودا دەپەرستریّت؛ ئەوھ مال و خوینی حەرام دەبیّت و ئیتر حسابی دیکەى لای خودایە."

ھەرۆھە ئەم وتە یە یە کەم شتە کە لە کافران داوا دەکریت کاتیک کە بانگ دەکرین بۆ ئیسلام، پیغەمبەر (ﷺ) کاتیک کە موغازی نارد بۆ یە مەن؛ پیی فەرموو: "تۆ دەچیتە لای خەلکیک کە ئەھلی کیتابن، با یە کەم شتیک کە بانگیان دەکەیت بۆی؛ شاھتەمانی (لا إله إلا الله) بیّت" (۲).

بەم شیوھە بۆت دەرکەوت کە (لا إله إلا الله) چ پیگە یە کى لە دیندا ھە یە و لە ژیاندا چەندە گرنگە، ھەرۆھە زانیت کە ئەمە یە کە مین واجبی سەرشانى بەندەکانە، چونکە ئەمە ئەو بناغە یە بەرجەستە دەکات کە ھەموو کارەکانى دیکەى لە سەر بەندە.

فەزلى وتەى (لا إله إلا الله):

ئەم وتە یە فەزلیکی مەزن و جیگە یە کى تاییبەتی لای خودا ھەن، ھەرکەسیک بە پاستگویی بیلّیت؛ خودا دەیخاتە بە ھەشت، ھەرکیش بە درۆزنى بیلّیت؛ ئەوھ خوین و مالى پاریزراو دەبیّت و حسابی دیکەى دەکەویتە لای خودای گەرە، ئەم وتە یە لە گەل ئەوھى کە پیتەکانى کە من و لە سەر زمانیش ئاسانە؛ بە لام لە ترازوودا گەلیک سەنگینە، لە ئەبو سەعیدی خودرییەوھ (ﷺ) کە پیغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرموویەتی: «قال موسى عليه السلام: يا رب علمني شيئاً أذكرك به

(۵) بروانە: (مجموعۃ التوحید: [۱۰۵ , ۱۶۷]).

(۶) بروانە: (کلمة الإخلاص لابن رجب: [۵۲-۵۳]).

(۷) لە گێرپانەوھى: بوخارى: (۴۰۹۰) و موسلیم: (۱۹).

وَأَدْعُوكَ بِهِ؟ قَالَ: يَا مُوسَى قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: يَا رَبِّ كُلِّ عِبَادِكَ يَقُولُ هَذَا، قَالَ: قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا رَبِّ إِنَّمَا أُرِيدُ شَيْئًا تَخْصِنِي بِهِ، قَالَ: يَا مُوسَى لَوْ كَانَ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَعَامْرَهُنَّ غَيْرِي وَالْأَرْضِينَ السَّبْعُ فِي كَفَّةٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي كَفَّةٍ مَالَتْ بِهِنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»^(٨) ، واته: "موسا (عليه السلام) گوتی: خودایه شتیکم فیربکه که یادی توی پی بکه م و پی پاریمه وه لیت؟ خودا فهرموی: نهی موسا! بلی: (لا إله إلا الله)، موسا گوتی: خودایه! خو هه موو بهنده کانت نه مه ده لین، خودا فهرموی: تو بلی (لا إله إلا الله)، گوتی: خو هیچ خودایه کی راسته قین نییه جگه له تو، به لام خودایه من ده مه ویئت شتیک تایبته بکهیت به منه وه، خودای گه وره فهرموی: نهی موسا نه گهر هه ر حهوت ئاسمان و ئاوه دانکه ره وه کانیشیان بیجگه له خو م له گه ل حهوت چینیه زه وی بخه یته تایه ک و (لا إله إلا الله) ش بخه یته تایه که ی دیکه؛ نه وه (لا إله إلا الله) له وانی دیکه سه نگینتره"، نه م فهرمووده یه، به لگه یه له سه ر نه وه ی که (لا إله إلا الله) باشترین زیکره، وه له فهرمووده که ی عه بدوللای کوری عه مردا (ﷺ) هاتووه که پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: «خیر الدعاء دعاء یوم عرفة، وخیر ما قلت أنا والنبیون من قبلی: لا إله إلا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد وهو علی کل شیء قدير»^(٩)، واته: "باشترین لاله؛ لاله ی پوژی عه ره فه یه و، باشترین وته ش که من و پیغه مبه رانی پیش منیش گوتوومانه؛ بریتییه له: (لا إله إلا الله وحده لا شریک له، له الملك

^(٨) له گپرانه وه ی حاکم و ئیبن حبیبان، به لام نه م فهرمووده یه لاوازه، به پی گوته ی شیخ نه لبانی، بروانه: (ضعیف الترغیب والترهیب) ف ژ: (٩٢٣)، ههروه ها: (التعلیقات الحسان علی صحیح ابن حبان) ف ژ: (٦١٨٥). به لام هه ر له م باره یه وه فهرمووده یه کی سه حیج هاتووه، که باسی پاسپارده ی کاتی سه ره مرگی پیغه مبه ر نوح (ﷺ) ده کات بو کوره که ی، تیدا ده فه رمویت: "فه رمانت پیده که م به (لا إله إلا الله)، چونکه نه گهر هه ر حهوت ئاسمان و هه ر حهوت زه وه یه که بخرینه تایه کی ترازووه وه و (لا إله إلا الله) ش بخرینه تایه که وه؛ نه وه (لا إله إلا الله) له وان قورستر ده رده چوو ..."، له گپرانه وه ی بوخاری له (الأدب المفرد) دا و نه حمه د و به یه قیش له (الأسماء) دا، بروانه: (سلسلة الأحادیث الصحیحة): ف ژ: (١٣٤).

^(٩) له گپرانه وه ی تیرمزی، شیخ نه لبانی به سه نه ی داناوه، بروانه: (صحیح سنن الترمذی): ف ژ: (٣٥٨٥).

وله الحمد ، وهو على كل شيء قدير) = هیچ خودایه کی راسته قینه نییه؛ جگه له ئەللا به تهنه و هیچ هاوه لئیکی نییه، مولک هه ر هه هی ئەوه و سوپاسیش هه ر بۆ ئەو، وه به سه ر هه موو شتیکیشدا توانایه .

هه ر له و فه رموودانه ش که سه نگینی ئەم وته یه ده سه لمینن له ترازوودا؛ ئەوه ی که هه ر عه بدوللای کوری عه مر (ﷺ) ده یگیڕیته وه که پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: «یصاح برجل من أمی علی رعوس الخلائق یوم القیامة، فینشر له تسعة وتسعون سجلا کل سجل منها مد البصر، ثم یقال: أتکر من هذا شیئا؟ فیقول: لا یا رب، فیقال: ألك عذر أو حسنة؟ فیهاب الرجل فیقول: لا . فیقال: بلی إن لك عندنا حسنة، وإنه لا ظلم علیک. فیخرج له بطاقة فیها أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله ، فیقول : یا رب ، ما هذه البطاقة مع هذه السجلات؟ فیقال: إنك لا تظلم. فتوضع السجلات فی كفة والبطاقة فی كفة فطاشت السجلات وثقلت البطاقة»^(۱۰)، واته: " پۆژی قیامه ت پیاویکی ئومه ته که م به به رچاوی هه موو ئافراوه کانه وه بانگ ده کریت؛ نه وه د و تۆ قه والهی بۆ ده که نه وه که هه ر قه والهی که به قه د ماوه ی بینینی چا و ده بیّت، پاشان پیی ده وتریّت: هیچ لاریت هه یه له مه؟ ده لیّت: نه خیر خودایه، پیی ده وتریّت: هیچ بیانوویه ک یان چاکه یه ک شک ده به یّت؟ پیاوه که ده ترسیّت و ده لیّت: نه خیر، پیی ده گوتریّت: به لئ چاکه یه کت لای ئیمه هه یه و هیچ سته میکت لینا کریت لیّره، جا کارتیکی بۆ ده رده هیّنن؛ شایه تمنای (أشهد أن لا إله إلا الله ، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله) ی تیّدایه، پیاوه که ده لیّت: خودایه! ئەم کارته چ بایه خیکی هه یه له به رامبه ر ئەو هه مووه قه والهی ده دا؟ پیی ده گوتریّت: تۆ سته مت لینا کریت، ئەوجا قه واله کان ده خرینه تایه کی ترازوو و کارته که ش ده خریته تایه که ی دیکه، که چی قه واله کان له بیسه نگیدا ده فرن و کارته که ش له قورسیدا داده به زیّت".

ئەم وته مه زنه؛ فه زلی زۆر و زه به ندی هه ن، حافیز ئیبن په جه ب له نامیلکه ی (کلمة الإخلاص) دا کۆمه لئیکیانی لی باس کردوو و بۆ هه ر

(۱۰) له گێرپانه وه ی ترمیزی و ئیبن ماجه و ئەحمه د، شیخ ئەلبانی به سه حیحی داناوه، برپانه: (سلسلة الأحادیث الصحیحة) ی شیخ ئەلبانی: ف ژ: (۱۳۵).

نهري کردن واته: نکوولی کردنی خویه تیی تیكرای ئافراوه کان، جگه له خودای ئافرینه ریان.

ئهری کردنیش واته: چه سپاندنی خودایه تیی بو (ئه لّلا) (سبحانه و تعالی)، که تهنه ئه و خودای راسته قینه یه، وه هرچی جگه له (ئه لّلا) که هاوه لپه رسته کان کردوویانه به خودای خویمان؛ هر هه موویان درۆینه و پووچه لّن، خودای گه وره فه رموویه تیی: {ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ} [سورة الحج: 62]، واته: "ئه وه له بهر ئه وه ی که هر (ئه لّلا) راسته و هه رشتیکی جگه له و که هاواری ده که نی پووچه له".

ئیمامی ئیبنولقه ییم ده فه رمویتی: "ده لاله تیی وته ی (لا إله إلا الله) له سه ر سه لماندنی خودایه تیی (ئه لّلا)؛ گه وره تره له وه ی که بلییت: (الله إله = ئه لّلا خودایه)، چونکه وته ی (الله إله = ئه لّلا خودایه)؛ خودا بوونی جگه له ئه لّلا نه ری ناکات، به پیچه وانه ی وته ی (لا إله إلا الله) که خودایه تیی تایبته ده کات به (ئه لّلا) و نه ری خودایه تیی جگه له (ئه لّلا) ده کات، هه رکه سیکیش وشه ی (إله) به واتای "توانای داهینه ر" لیكداته وه؛ ئه وه هه له یه کی زور گه وره ی کردووه.

شیخ سوله یمان بن عه بدولّلا له شه رحی (کتاب التوحید) دا ده فه رمویتی: "ئه گه ر بگوتریت واتای خودا و خودایه تیی پوون بووه ته وه؛ ئه ی وه لامی ئه و وته یه چییه که ده لیت: (إله) واته "توانای داهینه ر" یان ده سه ته واژه ی له م چه شنه؟ ده لیین: وه لامی ئه مه له دوو پوووه ده بییت، یه کیکیان: ئه م قسه یه داهینه راوه و هیچ زاناییه ک و هیچ پیشه وایه کی زمانه وانی شتی وای نه گوتووه، وه وته ی زانایان و پیشه وایانی زمانه وانی به و چه شنه یه که ئیمه پیشتی باسما ن کرد، ئیدی ئه م وته یه پووچه له، دووه م: گریمان ئه م قسه یه راستیش بییت؛ ئه وه ده بیته لیكدانه وه یه ک له باره ی پیداووستی (إله = خودا) وه، چونکه ئاشکرایه که پیوسته (إله = خودا) ئافرینه ر بییت و توانستی داهینه ریشی هه بییت، ئه گه ر وه ها نه بییت ئه وه خودای راسته قینه نییه؛ ئه گه رچی ناویش نرابییت خودا، جا مه به ست له م قسه یه ئه وه نییه که هه رکه سیک بزانییت خودا توانستی داهینه ر

ههيه؛ ئيتر ئهوه چووته ناو ئيسلام و مهبهستي (لا إله إلا الله) ي بهجيگه ياندووه، هيچ كه سيكيش ئهه قسه يه ناكات، چونكه ئهگه ر واييت؛ ئهوه ده شيت كافره كاني عه رهب موسولمان بووبن، جا ئهگه ر بيت و هه نديك له خه لكاني سه رده ماني دوايي مه به ستيان ئاوها بووييت؛ ئهوه هه له يه و به به لگه ي شهرع و ئاوه زيش به رپه رچه " (۱۱) .

مه رجه كاني (لا إله إلا الله):

ئهه وته يه سوود به بيژره كه ي ناگه يه نييت به حهوت مه رج نه بيت: يه كه م: (العلم) زانين، واته: زانيني واتا كه ي له پووي "نه ري و نه ري" وه . دووه م: (اليقين) دلن يايي، واته: زانيني كي ته واو كه هه موو گومان يك بتارينييت . سييه م: (الإخلاص) دل سووزي، واته: ته نها له بهر خودا بيت و شيرك بتارينييت .

چواره م: (الصدق) راستگويي، واته: به راستگويي بيلينييت به جوړيک ريگه به نيفاق نه دات .

پينجه م: (المحبة) خو شه ويستي، واته: خو شه ويستي بو هه ر شتيك ئهه وته يه بيگريته وه و دلخوش بوون پيي .

شه شه م: (الانقياد) ملكه چي، واته: ملكه چ بوون بو ي به جي به جي كردني مافه كاني كه بريتييه له كرده وه واجبه كان، ئه ويش به دل سووزي بو خودا به ته نها و به ته ماي ره زامه نديي ئهه .

حه وته م: (القبول) قبول كردن، واته: هه رچييه ك ئهه وته يه ده يگه يه نييت؛ قبولي بكه يت و لاريت لي ني نه بيت . (فتح المجيد: [۹۱])

ئهه مه رجانه؛ زانايان له وه ده قانه ي قورئان و سوننه ته وه وه ريانگرتووه كه تايبهت به م وته شكومه نده و ماف و مه رجه كاني هاتوون .

(۱۱) پروانه: (تيسير العزيز الحميد: [۸۰]).

واتا و داخوایی و تهی (لا إله إلا الله):

وتهی (لا إله إلا الله) واته: هیچ په رستراویکی راسته قینه نییه جگه له تهنها خودایهک که (ئه لّلا) یه و تاک و تهنهایه و هیچ هاوه لّیکی نییه، ئەم و ته مهزنه ئەوه له خۆده گریت که تیکرایی ئەوانه ی جگه له (ئه لّلا) ده په رسترین؛ هیچیان خودای راسته قینه نین و درۆینه و پووچه لّن.

هەر له بهر ئەمه یه که زۆر جار فه رمان به په رستنی خودا؛ هاوپیچه به نه په رستنی جگه له خودا، چونکه په رستنی خودا؛ له گه لّ هاوه لّدانان بۆی درووست نییه، خودای گه وره فه رموویه تی: {وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا} [سورة النساء: ۳۶]، واته: "خودا بپه رستن و هیچ شتیک مه کهن به هاوه لّی،" هه روه ها فه رموویه تی: {فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ} [سورة البقرة: ۲۵۶]، واته: "جا هه رکه سیک بیپروا بیت به تاغوت و ئیمان بهینیت به خودا؛ ئەوه دهستی گرتووه به قولپه هه ره پته وه که که پچرانی بۆ نییه، وه خودا بیسه ر و زانایه"، هه روه ها فه رموویه تی: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ} [سورة النحل: ۳۶]، واته: "وه بۆ گشت ئۆمه تیک پیغه مبه ریکمان ناردووه؛ که خودا بپه رستن و دوور بن له تاغوت"، وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: «من قال لا إله إلا الله وكفر بما يعبد من دون الله حرم ماله ودمه»، واته: "هه ر که سیک بلّیت: (لا إله إلا الله) و بیباوه ریش بیت به هه رچییهک که جگه له خودا ده په رستریت؛ ئەوه مالّ و خوینی حه رام ده بیت"، هه موو پیغه مبه ریکیش به ئۆمه ته که ی ده گوت: {اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ} [سورة الأعراف: ۵۹]، واته: "خودا بپه رستن، هیچ خودایهکی دیکه تان جگه له ئەو نییه"، .. و تا کو تایی به لگه کانی دیکه، ئیمامی ئیبن ره جه ب (ره حمه تی خودای لیبیت) ده فه رموویت: "به جیگه یانندن و پوونکردنه وه ی ئەم واتایه به م جوړه یه: بهنده ی خودا که ده لّیت: (لا إله إلا الله)؛ ئەوه ده گه یه نیت که هیچ به خودای خو ی نازانیت جگه له (ئه لّلا)، خوداش ئەوه یه که گوپرایه لّی ده بیت و نافه رمانی ناکه یت، له بهر هه یبه ت و گه وره یی و، خوشو یستن و ترس و ئومید و پشت پیبه ستن و

لیخواستن و لیپارانه‌وه، ئەمانەش هەمووی بۆ (ئەللا) نەبیّت پەروا نییە.

هەر لەبەر ئەمە بوو کاتیکی که پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بە کافرەکانی قورەیشی فەرموو: بَلِّينَ: (لا إله إلا الله)؛ گوتیان: {أَجْعَلَ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ} [سورة ص الآية: ٥]، واتە: "چۆن ئەو هەموو خودایە - بتەکان - بە بەدرۆ دەزانیت و دەلیت هەر یەک خودا راستە؛ بەراستی ئەمە شتیکی زۆر سەیرە"، دەبینیت که بە جوړیک لەم وتەیه تیگەیشتن؛ که پەرستنی بتەکان هەموو پووچەل دەکاتەوه و پەرستش تاییبەت دەکات بە خوداوه بەتاک و تەنھا، جا ئەوانیش ئەمەیان نەدەویست، بەم واتایە پوون بوووه که واتا و داخوازی (لا إله إلا الله) بریتییه لە: پەرستنی خودا بە تاک و تەنھا و وازھێنان لە پەرستنی غەیری خودا، بەندە ی خودا که دەلیت: (لا إله إلا الله) ئەوه پرایدەگە یەنیت که پیویستە تەنھا خودا بپەرستیت و پەرستنی غەیری خودا بە پوچەل دەزانیت، وەک پەرستنی بت و گوڤ و خواناسان و پیاوچاکان، بەمەش ئەوه پووچەل دەبیته‌وه که گوڤپەرستەکانی ئەمرۆ و هاوشیۆه‌کانیان وادەزانن واتای (لا إله إلا الله) بریتییه لە: برپا بوون بە بوونی خودا، یان که خودا خولقینەرە و توانستی داھێنانی هەیه و بەس و ئالەم جوڤه باوہرانه، یان وا بزانیّت (لا إله إلا الله) واتە: فەرمانرہوایی تەنھا بۆ خودایە، وە وادەزانن ئەوہی برپای ئاوه‌ها بیت و وتە ی (لا إله إلا الله) بەو شیۆه‌یه لیکبداتەوه؛ ئیدی ئەوه یەکخواپەرستی رەهای بەجیگە یاندووه، ئەگەر چی هەر کاریک بکات لە پەرستنی جگە لە خودا و باوہر بوون بە مردووان و خوونزیک کردنەوه لییان بە قوربانی و نەزر و سووڤ خواردن بە دەوری گوڤه‌کانیاندا و پیروزی خواستن (تبرک) بە خۆلەکه‌یان، ئیدی نازانن که کافرە سەرەتاییه‌کانی عەرەبیش لەم بیروباوہرەدا هاوڕایان بوون و دەیانزانی که هەر خودا ئافرینەری بەتوانستی داھینەرە و دانیان پیدا دەنا و، ئەو پەرستشەش که بۆ غەیری خودا دەیانکرد تەنھا لەبەر ئەوه بوو که پییان وابوو لە خوداوه نزیکیان دەخاتەوه، نەک لەبەر ئەوہی که دەخولقینن و پزق و پۆزی دەدەن.

خۆ ئەگەر واتای (لا إله إلا الله) به و جۆره بووایه که ئەمانه دەیلین؛ ئەوه
(و موشریکهکاندا نەدەکەوتەوه، بەلکو ﷺ هیچ کێشەیهک له نیوان پیغه مبهەر)
دەستبەجی دەچوون به دەم بانگەوازه که یهوه، ئەمه ئەگەر وهک ئەمانه دەلین؛
پیی بگووتبان: دان بنین بهوهی که تهنه خودا توانایه له داهیناندا، بهلام ئەوان
ئەهلی زمانی عەرەبی بوون و دەیانزانی که ئەگەر بلین: (لا إله إلا الله)؛ ئەوه
پەرستنی بتهکانیان به پووچەل زانیوه، وه تیگەیشتن که ئەم وتەیه تهنه
بیزهیهکی بیواتا نییه، هەر بۆیه لی سله مینهوه و گووتیان: {أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا
وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ} [سورة ص: ٥]، واته: "چۆن ئەو هه موو خودایه -
بتهکان - به به درۆ دەزانیت و دەلیت هەر یهک خودا راسته؛ به راستی ئەمه
شتیکی زۆر سهیره"، ههروهک خودای گهرهش له باره یانهوه دهفه رمویت: {إِنَّهُمْ
كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ * وَيَقُولُونَ إِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتَنَا لَشَاعِرٍ
مَجْنُونٍ} [سورة الصافات: ٣٥ - ٣٦]، واته: "ئەو موشریکانه ئەگەر پییان
بگوترایه: (لا إله إلا الله) خویان به زل دەزانی * و دەیانگوت: ئیمه وازبینین له
پەرستنی خودا کانهمان بۆ شاعیریکی شیت؟"، بهمجۆره دەیانزانی که (لا إله إلا
الله) ئەوه دهخواییت که واز له پەرستنی جگه له خودا بهینن و تهنه ئەو
بپهرستن، وه ئەگەر بیانگوتایه و بهردهوام بان له پەرستنی بتهکان؛ ئەوه له گهڵ
خویان ناکۆک دهبوون، بهلام گۆرپه رسته کانی ئەمڕۆ گوی نادهنه ئەم ناکۆکییه
دزیوه، دین دەلین: (لا إله إلا الله) و پاشان هه لیده وه شیننه وه به پەرستنی
مردووان و خۆنزیکه کردنه وه له گۆره کانیان به چه ندین پهرستشی جوراوجور،
دهک داوه شیت ئەوهی که ئەبوجههل و ئەبوله هه ب له و باشتەر واتای (لا إله إلا
الله) یان دەزانی، **جا ئەنجام ئەهه یه:** هه رکه سیک ئەم وتەیه بلیت و واتاکه ی
بزانیت و داخواییه کانی به ئاشکرا و نهینی جیبه جی بکات له نه هیشتنی شیرک
و چه سپاندنی پهرستش بۆ خودا له گهڵ باوه رپکی دامه زراو به ناوه رپکی و
کارپیکردنی؛ **ئەوه موسولمانی راسته قینه یه،** هه رکه سیکیش بیلیت و به پروهت
کار به داخواییه کانی بکات، بهلام به بی باوه رپوون به واتاکه ی؛ **ئەوه دووروو**
(منافق) ه، هه رکه سیکیش به زمان بیلیت و به پیچه وانه یه وه کار بکات، به

هاوه لَدانان که دژیتی؛ **ئەووە کافره، ئەگەرچی هەزاران جاریش بیلێت**، چونکه به کارهکهی؛ گوتهکهی پووچه ل دهکاتهوه، هه ربۆیه ده بیته له گه ل گوتهی ئەم وتهیه دا واتاکه ی بزانیته، چونکه زانیی واتاکه ی هوکاره بو به جیگه یاندنی داخوازییه کانی، خودای گه وره فهرموویه تی: {إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ} [سورة الزخرف: ۸۶]، واته: "مه گهر ئه وانهی که به راستی شاهیدی ددهن و حه قیقه تی ئەو شاهیدییه ش ده زانن"، جا ئامانج له م وتهیه؛ بریتییه له: به جیگه یاندنی داخوازیی ئەم وتهیه، که له وازهینان له په رستنی جگه له خودا و، په رستنی خودا به تاک و ته نهادا، به رجه سته ده بیته.

گوتهی (لا إله إلا الله) چ کاتیگ سوود به مروفا دهگه یه نیته؟

پیشتر گوتمان گوتهی (لا إله إلا الله) پیویسته هاوپیچ بیت به زانیی واتاکه ی و کارکردن به داخوازییه که ی، به لام له بهر ئەوه ی هه ندیک ده ق هه ن که په نگه گومانی ئەوه یان لیبکریته؛ که ته نها گوتهی ئەم وتهیه به سه، وه خه لکانیکیش به م جوړه گومانه وه گیرۆده بوون؛ له بهر ئەمه پوونکردنه وه ی ئەم پرسه پیویست بوو، بو لبردنی ئەم گومانه لا که سانیک که راستییان ده ویته، شیخ سوله یمان بن عه بدوللا (په حمه تی خودای لیبته) له باره ی ئەم فهرمووده یه ی عیته بانه وه: «فإن الله حرم على النار من قال لا إله إلا الله يبتغي بذلك وجه الله»^(۱۲)، واته: "هه رکه سیگ بلیته: (لا إله إلا الله) و مه به سته پیی ته نها خودا بیته؛ ئەوه خودا حه رامی ده کات له ئاگر"، شیخ سوله یمان له م باره یه وه ده فهرمووته: "بزانه که فهرمووده گه لیگ هه ن به پوالت ئەوه ده گه یه نن که هه ر که سیگ ته نها شایه تمان به ینیته ئەوه ناچیتته ئاگره وه، وه ک ئەم فهرمووده یه و فهرمووده که ی ئەنه س که ده لیته: "پیغه مبه ر (ﷺ) به سواری و لاخ و موعازیش له په نایه وه بوو؛ پیی فهرموو: ئەهی موعازا! گوتهی: به لی فهرمانت جیه بجییه ئەهی پیغه مبه ری خودا، فهرمووی: هه ر به نده یه کی خودا شایه تمان به ینیته؛ بلیته: هیچ خودایه ک نییه جگه له ئەللا، موحه ممه دیش پیغه مبه ری خودایه؛ ئەوه خودا

(۱۲) له گێرانه وه ی: بوخاری: (۴۲۵، ۱۱۸۶، ۵۴۰۱) و موسلیم: (۳۳).

چوونه دۆزه‌خی لی حه‌رام ده‌کات" (۱۳)، وه موسلیم له عوباده‌وه که "هر به‌نده‌یه‌کی خودا شایه‌تمان به‌ینیت؛ بلیت: هیچ خودایه‌ک نییه جگه له ئە‌للا، موحه‌ممه‌دیش به‌نده و پیغه‌مبه‌ری خودایه؛ ئە‌وه خودا چوونه دۆزه‌خی لی حه‌رام ده‌کات"، هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌گه‌لیک که تییدا هاتوو: هه‌رکه‌سیک ته‌نها شایه‌تمان به‌ینیت؛ ئە‌وه ده‌چیته به‌هه‌شت، به‌لام ئە‌وه‌ی تییدا نییه که له دۆزه‌خ حه‌رام ده‌کریت، له‌وانه: ئە‌م فه‌رمووده‌یه‌ی ئە‌بوهوره‌یره: که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له ته‌بووک بوون... تا: پیغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمووی: شاهیدی ده‌ده‌م که هیچ خویه‌ک نییه بیجگه له ئە‌للا و منیش پیغه‌مبه‌ری خودام، هر به‌نده‌یه‌ک به‌م شایه‌تمان به‌گاته خودا و گومانی نه‌بیته؛ خودا به‌هه‌شتی لی قه‌ده‌غه ناکات" (۱۴)، شیخ سوله‌یمان ده‌لیت: "باشترین شتی که له واتای ئە‌مه‌دا گوترا‌بیته؛ ئە‌وه‌یه که شیخی ئیسلام ئیبن ته‌یمییه و غه‌یری ئە‌ویش گوتوو‌یانه: ئە‌م فه‌رموودانه ته‌نها له‌مه‌ر که‌سانیکن که بیلین و له‌سه‌ری بمرن - هه‌روه‌ک به‌کوته‌ندیش هاتوو - وه به‌پاکی و دلنیا‌یی له‌دله‌وه بیته و هیچ گومانی لی نه‌بیته و، به‌پاستی و په‌رۆشی بیته، چونکه حه‌قیقه‌تی یه‌کخواپه‌رستی پراکشانی گیانه به‌ره‌و لای خودا به‌ته‌واوی، جا هه‌ر که‌سیک له‌دله‌وه به‌پاکی (ئیخلاس) شاهیدی بدات که هیچ خودایه‌ک نییه جگه له ئە‌للا؛ ئە‌وه ده‌چیته به‌هه‌شت، چونکه ئیخلاس بریتییه له‌پراکشانی دل بو لای خودای گه‌وره، به‌وه‌ی که تۆبه‌ی پاسته‌قینه بکات له‌تاوانه‌کانی، جا ئە‌گه‌ر له‌سه‌ر ئە‌و حاله‌ بمریت؛ ئە‌وه ئە‌و پاداشته ده‌چیژیت، چونکه فه‌رمووده‌ی په‌یده‌رپه‌ی (متواتر) هاتوون، که هه‌ر که‌سیک گوتبیته (لا إله إلا الله) و به‌ئهن‌دازه‌ی ده‌نکه‌جۆیه‌ک و به‌قه‌د خه‌رده‌لیک و ئە‌وه‌ندی گه‌ردیله‌یه‌ک که‌لک له‌دلیدا بیته؛ ئە‌وه له‌ئاگر ده‌هینریته‌ده‌ری، هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ش هاتوو که زۆریک له‌وانه‌ی که ده‌لین (لا إله إلا الله) ده‌چنه دۆزه‌خ و پاشان ده‌هینرینه‌ده‌ری، هه‌روه‌ها که خودا حه‌رامی کردوو له‌سه‌ر ئاگر که شوینه‌واری سوژده‌ی مرۆقه‌کان بخوات، چونکه ئە‌وانه نو‌یژیان

(۱۳) ئە‌میش هه‌ر له‌گێرانه‌وه‌ی: بوخاری: (۱۲۸) و موسلیم: (۲۲).

(۱۴) له‌گێرانه‌وه‌ی: موسلیم: (۲۷).

کردووہ و سوژدہیان بۆ خودا بردووہ، وه هەر به پەیدەرپەهێ هاتووہ که هەر که سیک بلیت: (لا إله إلا الله) و شایهتی بدات که هیچ خودایهک نییه جگه له ئەللا و موحه مەدیش پیغه مبهری خودایه؛ ئەوه خودا ئاگری لئ حه رام کردووہ، به لام به کۆت و بهندی قورسه وه هاتووہ، وه زۆربهی ئەوانه ی که دهیلین؛ نه ئیخلاس دهزانن نه یه قین، هەر که سیکیش ئەوه نه زانیت ئەوه ترسی ئەوه ی لیده کریت که له سه ره مه رگدا لئی بشیویت و نه توانیت بلیت، وه زۆرینه خه لک که دهیلین به چاولیکه ری و خووپییگرتن (عادهت) دهیلین، ئیمان تیکه ل به کانگه ی دلایان نه بووه، له م جوړه که سانه پتر له کاتی مردن و له نیو گوړدا لیان ده شیویت، وهک له فه رموو ده دا هاتووہ که دهلیت: «سمعت الناس يقولون شیئا فقلته»^(۱۵)، واته: "گویم لیوو خه لک ده یانگوت ئیدی منیش گوتم"، زۆربه ی کار و کرده وه ی ئەمانه ته نها چاولیکه رییه و لاسایی کردنه وه خه لکییه، نزیکترین خه لکیشن له و وته یه ی خودای گه وره وه که ده فه رمویت: {بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ} [سورة الزخرف: ۲۲]، واته: "به لکوو گو تیان: ئیمه باب و باپرانمان له سه ر دینیک دیوه، ئیمه ش هەر له سه ر ئە و جئ و پریه ی ئە وان ده پۆین"، جا به م شیوه یه؛ هیچ ناکوکی و ناسازییهک نییه له نیوان فه رموو ده کاندایا، چونکه ئە گه ر به ئیخلاس و یه قینیکی ته وا وه بلیت؛ ئە وه له م دوخه دا هه رگیز پیداگر نابیت له سه ر تاوانیک، له به ر ئە وه ی تیروته واوی ئیخلاس و یه قینه که ی وا ده خوازیت که خودای له هه موو شتیکی خوشتتر بویت، سه ره نجام هیچ ئاره زوو یه کی بۆ حه رام و هیچ رقیکی بۆ فه رمانی خودا له دلدا نامینیت، جا ئە مه یه که حه رام ده کریت له ئاگر، ئە گه رچی پیش ئە وه گونا هیشی هه بووبیت، چونکه ئە و ئیمان، ئە و ته و به یه، ئە و ئیخلاسه و ئە و یه قینه هیچ تاوانیکی ناهیلیته وه و ده سپریته وه، وهک چۆن شه و به پوژ ده سپریته وه". لی ره دا قسه که ی شیخ سوله یمان (په حمه تی خودای لیبت) کو تای هات^(۱۶).

(۱۵) له گێرانه وه ی: بوخاری: (۸۶) موسلیم: (۹۰۵).

(۱۶) پروانه: (تیسیر العزیز الحمید بشرح کتاب التوحید: [۶۶-۶۷]).

وه شیخ موحه ممد بن عه بدلولوه ههاب (په حمه تی خودای لیبیت) له کتیبی (کشف الشبهات) دا ده فهرمویت: "ئه وانه گومانیکی دیکه یان هه یه، ده لاین: پیغه مبه ر (ﷺ) سه رزه نشتی ئوسامه ی کرد کاتیک کابرایه کی کوشت پاش ئه وه ی که گوتی (لا إله إلا الله) و پیی فهرموو: "ئه وه کوشتت پاش ئه وه ی که گوتی (لا إله إلا الله)؟" (۱۷)، هه روه ها فهرمووده ی دیکه ش له باره ی وازهینان له ئه وه ی ئه و وته یه بلیت. جا مه به سستی ئه و نه فامانه ئه وه یه که: هه ر که سیک ئه و وته یه بلیت کافر نابیت و ناکوژریت ئه گه رچی هه ر کاریکیش بکات، جا به و نه فامانه ده گوتریت: خو دیاره که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) دژی جووله که ده جهنگی و که نیزه کیشی لیده گرتن؛ که چی ده شیانگوت (لا إله إلا الله)، هاوه له کانی پیغه مبه ری خوداش (ﷺ) دژی به نی حه نیفه جهنگین له کاتیکدا که شایه تمانیان ده گوت به وه ی که هیچ خودایه ک نییه بیجگه له ئه للا و موحه ممدیش پیغه مبه ری خودایه، نوژیشیان ده کرد و خویشیان به موسولمان ده زانی، هه روه ها ئه وانه ی که عه لیبی کوپی ئه بوتالیب سوتاندنی، خو ئه م نه فامانه خویشیان ده لاین: ئه وه ی نکوولیی زیندوو بوونه وه بکات؛ ئه وه کافر ده بیت، ئه گه رچی بشلیت: (لا إله إلا الله)، وه هه ر که سیک نکوولیی شتیک له پایه کانی ئیسلام بکات ئه وه کافر ده بیت و ده شکوژریت، ئه گه رچی بیشیلیت، جا چون ئه گه ر نکوولی شتیک له لقه کانی دین بکات سوودی نابیت بوی؛ به لام سوودی ده بیت بوی ئه گه ر نکوولیی یه کخوایه رستی بکات؛ که بناغه و لوتکه ی دینی پیغه مبه رانه؟! !! ئاخر ئه م دوژمنانه ی خودا له واتای فهرمووده که تینه گه یشتوون" (۱۸).

هه روه ها ده فهرمویت: "سه باره ت به فهرمووده که ی ئوسامه، ئه وه کابرایه کی کوشت که موسولمان بوونی خو ی راگه یاند، له بهر ئه وه ی که وایزانی له ترسی گیان و مالی موسولمان بوونی خو ی راده گه یه نیت، که سیکیش موسولمانه تی

(۱۷) له گیزانه وه ی: بوخاری: (۴۲۶۹، ۶۸۷۲).

(۱۸) بروانه: (مجموعه التوحید: [۱۲۰ - ۱۲۱]).

خوی ئاشکرا بکات؛ ده بیټ وازی لیبهینریت تا پیچهوانه ی ئه وه ی لی
 درده که ویټ، خودای گه وره له م باره یه وه ئه مه ی دابه زاند: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا } [سورة النساء: ۹۴]، واته: "ئه ی ئه وانه ی که ئیمانقان
 هیئاوه! ئه گهر چوون بو جیهاد له پیناوی خودا؛ شتان پوون بکه نه وه"، واته:
 قایمکاری بکه ن له کاره کانتاندا و لی و رد ببنه وه، ئه م ئایه ته به لگه یه له سه ر
 ئه وه ی که واجبه دهستی لیته لگیریټ و لی و رد بیته وه، جا ئه گهر شتیکی
 لیده رکه وت که پیچه وانه ی موسولمانیتی ئه و بوو؛ ئه وسا ده کوژیټ، له به ر
 گوته ی (فتبینوا)، خو ئه گهر پاش لیورده بوونه وه ش هر نه کوژرابا؛ ئه و کاته
 لیورده بوونه وه ش بی مانا ده بوو، هه روه ها فه رموده که ی دیکه و هاوشیوه کانیشی؛
 هه مان واتایان هه یه که باسمان کرد، که هر که سیک موسولمانیتی و
 یه کخوایه رستی ئاشکرا کرد؛ ئه وه ده بیټ وازی لیبهینریت، مه گهر به پیچه وانه وه
 شتیکی لیده رکه ویټ که نا کوک بیټ له گه ل پواله ته که دا.

به لگه ش له سه ر ئه مه؛ ئه وه یه که پیغه مبه ریک (ﷺ) که فه رموویه تی: "ئه وه
 کوشتت پاش ئه وه ی که گو تی (لا إله إلا الله)؟"، وه فه رموویه تی: «أمرت أن
 أقاتل الناس حتى يقولوا لا إله إلا الله» (۱۹)، واته: "فه رمانم پیدراوه که له گه ل
 خه لکی بجه نگیم تا کوو ده لین: (لا إله إلا الله)؛ ئه و پیغه مبه ره (ﷺ) هه مان
 پیغه مبه ره که له باره ی (خه واریج) ه وه فه رموویه تی: «أینما لقیتموهم فاقتلوهم ،
 لئن أدرکتهم لأقتلنهم قتل عاد» (۲۰)، واته: "له هه رکوییه ک پییان گه یشتن؛
 بیانکوژن، ئه گهر پییان بگه م ده یانکوژم وه ک کوشتاری قهومی (عاد)"، ئه مه
 له گه ل ئه وه ی که له هه موو که س زووتر (لا إله إلا الله) یان ده گوت، ته نانه ت
 هاوه له به ریزه کان له ئاست په رستشی ئه واندا؛ خو یانیا ن به که م ده زانی،
 زانستیشیا ن له هاوه لان وه رگرتووه، به لام نه (لا إله إلا الله) دادی دان؛ نه
 په رستشی زو و زه به ند و نه بانگه شه ی ئیسلامه تیش، ئه مه ش له به ر ئه و

(۱۹) له گیڕانه وه ی: بوخاری: (۲۴، ۳۹۲).

(۲۰) له گیڕانه وه ی: بوخاری: (۳۶۱۱، ۵۰۵۷، ۶۹۳۰) و موسلیم: (۱۰۶۴).

به ره لستییهی که به رامبه ر به شه ریعت لیانه وه سه ریبه لدا. نه وه ش که باس مان کرد له جه نگان دژی جووله که و جه نگی هاوه لان دژ به به نی حه نیفه، نه ویش هر به م چه شنه.

حافیز ئیبن ره جه ب له نامیلکه یه کیدا به ناوی (کلمة الإخلاص) دا؛ سه باره ت به م فه رمایشته ی پیغه مبه ر (ﷺ): «أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله، وأن محمدا رسول الله»، واته: "فه رمانم پی دراوه که له گه ل خه لکی بجه نگی م تا کوو شاهیدی ده دن که هیچ خودایه کی راسته قینه نییه بیجگه له نه للا، وه موحه ممه د پیغه مبه ری خودایه "؛ ده فه رمویت: "عومه ر و کو مه لیک له هاوه لان وا تیگه یشتن، که هر که سیک شایه تمان به ینیت؛ نه وه سزای دونیای لی هه لده گیری ت، هر بویه له مه ر جه نگی زه کاتنه ده ره کان راوه ستان، به لام نه بوبه کری سدیق وا تیگه یشت که ته نها به م وتنه جه نگیان له دژ ناوه ستی ت؛ به لکوو ده بی ت مافه کانی جیبه جی بکن، له به ر وته ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم): «فإذا فعلوا منعوا مني دماءهم وأموالهم إلا بحقها وحسابهم على الله»، واته: "نه گه ر نه وه یان کرد؛ نه وه خوین و مالیان له من قه ده غه کردووه، مه گه ر له حه ققی - شایه تمان و نویژ و زه کات - دا، و حیسابیشیان لای خودایه"، نه بوبه کریش فه رمووی: «الزكاة حق المال»^(۲۱)، واته: "زه کات مافی سامانه"، هر نه م تیگه یشتنه ی نه بوبه کری سدیق؛ چه ند هاوه لیک له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هوه گی راویانه ته وه، له وانه ئیبن عومه ر و نه نس و غه یری نه وانیش، فه رموویه تی: «أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله و يقيموا الصلاة و يؤتوا الزكاة»، واته: فه رمانم پی دراوه بجه نگی م له دژی خه لکی، تا شایه تی ده دن که هیچ خودایه کی راسته قینه نییه جگه له نه للا، وه موحه ممه د پیغه مبه ری خودایه و نویژ ده کن و زه کاتیش ده دن"، وه وته ی خودای گه وره ش نه وه ده گه ینیت، که ده فه رمویت: {فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ} [سورة التوبة: ۵]، واته: "جا نه که ر ته وبه یان کرد و نویژیان کرد و زه کاتیان دا؛ نه وه وازیان لیبه ینن، به راستی خودا به خشنده و

میهداره"، ههروهه دهفهرمویت: {فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَتُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} [سورة التوبة: ۱۱]، واته: "ئهگه تهوبه یان کرد و نویتیان کرد و زهکاتیان دا؛ ئهوسا براتانن له دیندا، ئیمه ئایه تهکانمان پوون دهکهینهوه بۆ خه لکیک که دهیانهویت بزنان"، ئه مه ئه وه دهگه یه نیت که به بی به جیگه یاندنی فهزهکان له گه ل یه کخوایه رستیدا؛ برایه تی له دیندا به دی نایه ت، تۆبه ش له شیرک به دی نایه ت به یه کخوایه رستی نه بی ت، جا کاتیک ئه بوبه کر ئه مه ی بۆ هاوه لآن سه لماند؛ ئه وانیش گه پانه وه بۆ سه ر قسه ی ئه و و ئه وه ی ئه ویان به پاست زانی. ئیدی زانیمان که سزای دونیا هه لئاگیریت له سه ر که سیك که ته نها هه ر شایه تمان به ی نیت، به لکوو به که مه ترخه می کردنی له حه قیک له حه قه کانی ئیسلام سزا ده دریت، هه ر به م جوړه سزای پوژی دوایش ده می نیت و هه لئاگیریت".

هه ر ئیمامی ئیبن ره جه ب له (کلمة الإخلاص) دا ده فه رمویت: "دهسته یه ک له زانایان گو توه یانه: مه به ست له م فه رموودانه؛ ئه وه یه که گو تنی (لا إله إلا الله) هوکار و پیداو یسته یه که بۆ چوونه به هه شت، به لام ئه م پیداو یسته کاری خو ی ناکات ئه گه ر مه رجه کانی تیدا کو نه بنه وه و ریگره کانی لانه چن، بۆیه پیده چیت ئه م پیداو یسته ی له کیس بچیت به هو ی له ده ست دانی مه رچیک له مه رجه کانی یان هه بوونی ریگریک، ئه مه بۆچوونی حه سه نی به سری و وه بی کوری مونه ببه ه و پوونترین بۆچوونیشه "پاشان له حه سه نی به سرییه وه ده گی رپه ته وه که به (فه ره زده ق) ی شاعیری گو ت - کاتیک خه ریکی به خاکسپاردنی ژنه که ی بوو - پی گو ت: چیت بۆ ئه م پوژه ئاماده کردوه، گو تی: ئه مه حه فتا ساله شایه تمانی (لا إله إلا الله) م ئاماده کردوه، حه سه ن گو تی: ئه وه باشتترین تویشووه، به لام (لا إله إلا الله) مه رچی هه یه، هه ربۆیه خو ت دوور بگره له بوختیان کردن بۆ ئافره ت پاکداوین. جاریکیش به حه سه نیان گو ت: خه لکانیک هه ن ده لین: هه ر که سیك بلیت: (لا إله إلا الله) ده چپه به هه شت، حه سه ن گو تی: هه ر که سیك بلیت (لا إله إلا الله) و دوایش ماف و داخوازیه کانی

جیبه جی بکات؛ ئەوسا دەچیته بەهەشت". کابرایەکیش پرسیاری لە وهەبی کۆری مۆنەببیه کرد: مەگەر (لا إله إلا الله) کلیلی بەهەشت نییه؟ وهەب فەرمووی: بەلێ بەلام هەموو کلیلیک ددانەیی هەیه، ئەگەر کلیلیکی ددانەدارت پێبیت؛ ئەوه بۆت دەکاتەوه، ئەگینا نەخێر..

پێم وایه ئەمەندە بەسە لە وتەیی زانایان بۆ پەرچ دانەوهی ئەو گومانەیی که خەلکیک پێوهی گیرۆدەیه، گوايه ئەوهی بلیت (لا إله إلا الله) ئیدی کافر نابیت؛ ئەگەرچی جۆرهەا شیرکی گەرەش ئەنجام بدات، وهک ئەوهی که لەم پۆژگارەدا لای گڵکۆ و گۆری پیاوچاکان دەکریت، که بەتەواوی ناکۆک و دژە لە گەل وتەیی (لا إله إلا الله)، و پێبازی دل بیمارانه، ئەوانەیی که لە دەقەکانی قورئان و سوننەت هەر ئەوهی وەردهگرن که بە گومانی خۆیان بەلگەیه بۆیان، ئەمه لە دەقە کورتهکان، بەلام ئەو دەقە درێژانەیی که پوونیان دەکەنەوه پشتگوێیان دەخەن، وهک حالی ئەوانەیی که ئیمان دینن بە هەندیک لە قورئان و ئیمان ناهینن بە هەندیکی، خودای گەرە لەبارەیی ئەم جۆره خەلکانەوه دەفەرموویت:

{هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ * رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ * رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ} [سورة آل عمران: ۷ - ۹]، واتە: "ئەو خودایەیی که قورئانی بۆ ناردوویتە خواری، - ئەو قورئانە - ئایەتگەلی پتەوی تێدایە ئەوانە ماکی قورئانن، تێشیدایە لەیهک دەچن - واتای جۆراوجۆر هەلدهگرن -، جا ئەوانەیی که دلایان بیمارە؛ تەنها شوینی ویکچووکان دەکەون، بۆ چەواشەکاری و لیکدانەوهی بە گوێرەیی ئارەزوویان، وه - ئەو ئایەتە ویکچوووانە - خودا نەبیت کەس پاقەیان نازانیت، زۆرزانەکانیش دەلین: ئیمانمان پێتە و هەمووی هەر لە پەرودگارمانەوهیه، کەسیش بە وردی بیرناکاتەوه مەگەر هۆشمەندەکان * ئەیی پەرودگارمان! پاش ئەوهی که پێنموونیت کردین؛ دلمان دەغەزدار مەکە، وه لە میهری خۆتمان پێ ببەخشە،

به‌راستی تۆ زۆر به‌خشنده‌یت * ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان! هه‌ر تۆ مه‌ردم کۆ
ده‌که‌یته‌وه له پۆژیکدا که هیچ دوودلی تیدا نییه، خودا هه‌رگیز به‌لین
ناشکینیت".

سا خودایه‌ی هه‌قمان پێشاندە وشوینکه‌تینمان پێبه‌خشه و پوچه‌لێشان
پێشاندە و دوورمان به‌خه‌وه لێ. .
وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وآله وصحبه أجمعین . . والحمد لله رب العالمین .

به‌ کۆمه‌کی خودای گه‌وره، رۆژی دووشه‌مه، میژووی ٧
جومادیی دووه‌می ساڵی ١٤٢٩ک لیبوومه‌وه له پاچه‌ و
نووسینه‌وه‌ی ئەم نامیله‌ به‌ پێزه.
ده‌سا سوپاسی زۆر و زه‌به‌نده‌ بۆ خودای تاک‌ی جینیا‌زی به‌نده
خدرنه‌ژاد کوردستانی

بۆ پێوه‌ندی کردن به‌ وه‌رگی‌ره‌وه، ده‌توانن ئەم ئیمه‌یله‌ی خواری به‌کاربه‌ینن
xdrnejad@gmail.com